

Welkom! Op 8 februari verschijnt *Het Stipte Wolkje*. Silent Woods Industries levert vanaf 9 februari, maar u kunt nu reeds bestellen". [Dismiss](#)

(<http://silentwoods.dicktuinder.com/>)

UITGEVERSHUIS SILENT WOODS VRAAGT UW AANDACHT VOOR:

“HET STIPTE WOLKJE”

door Dick Tuinder

HET STIPTE WOLKJE bevat een selectie van de meest spraakmakende prenten die cartoonier Dick Tuinder voor *De Groene Amsterdammer* maakte, aangevuld met actueel site-specifiek werk waarin de werkelijkheid wederom het vuur aan de schenen wordt gelegd.

“Een film van 1 beeld.”

"... dus zolang zij kijken, kijken wij terug! Okay mannen, opgelet, daar gaan we!"

Tanja Bazel ontmoet Dick Tuinder

Amsterdam, 24 januari 2019

Meer dan zo maar een bundeling van bestaand werk is *Het Stipte Wolkje* een herordening- en niet zelden herschrijving van cartoons die Dick Tuinder gedurende ruim drie jaar voor *De Groene Amsterdammer* maakte. Die tekeningen vielen op door hun geheel eigen stijl en blik op de werkelijkheid, waarbij de beperkte ruimte die de tekenaar ter beschikking stond regelmatig werd uitgebreid met behulp van een vierde wand.

Dit 'zelfbewustzijn' van veel van zijn personages is een van de kenmerkende eigenschappen in het werk van de cartoonier Dick Tuinder. Zelf verklaart hij dat mede uit de wijze waarop zijn tekeningen tot stand komen: "Een cartoon maken gaat niet zonder dat je eerst een probleem voor jezelf creëert. Je tekent een huisje aan het strand. Vervolgens een wolkje in de lucht. En daar moet je het dan mee doen. Als je niets verrassends weet te verzinnen is de tekening verloren."

Na zijn succesvolle tweede speelfilm *Afscheid van de Maan* (<https://vimeo.com/148738827>) (2014) richtte Tuinder zich naast enkele kortere films met name op het schrijven en tekenen. Toch is de hand van de filmmaker in veel van de tekeningen zichtbaar.

Tuinder: "Dat klopt. Ik werkte, mede dankzij het in feite onhandige formaat dat mij gegeven was (22x6,5cm) vaak vanuit een situationistisch principe. In de beste tekeningen is de ruimte zelf, het wit tussen de protagonisten, het meest dramatische element, waardoor als met een camera de blik van de kijker wordt gestuurd."

"Een film van één beeld dus?"

"Zo is het. En het heeft mij gesterkt in de overtuiging dat de film het stiefkind van het stilstaande beeld is, en niet andersom. Het is de vraag of film over 100 jaar nog zal bestaan. Maar het stilstaande beeld zal de mensheid overleven."

"Juist. Iets anders nu. Bij veel lezers van de *Groene Amsterdammer* raakten je tekeningen van de pinguïns een snaar. Kun je daar iets meer over vertellen?"

"Een pamflet dat oproept tot de eenheid en verbroedering van mens, dier en stripfiguur."

"Die pinguïns waren zo'n typisch geval van "het probleem is de oplossing". Ik zat met dat lastige formaat en zocht naar figuurtjes die daarbinnen heel normaal zouden kunnen functioneren. Binnen het dierenrijk kom je dan al snel bij de pinguïns uit. Die vervolgens ook nog heel interessant blijken te zijn."

"Hoezo dat?"

"In die zin dat er bij pinguïns blijkbaar sprake is geweest van een omgekeerde evolutie. Ooit waren ze heersers van de lucht, en nu kunnen ze alleen nog maar waggelen. Dat is niet alleen tragisch, maar ook hilarisch. En omdat ze meestal dicht opeengepakt staan is de eenling direct een dramatische figuur. Doordat ze bijna niet bewegen komt alles aan op houding en expressie. Als vingerafdrukken zijn ze: allemaal lijken ze op elkaar, maar niet een is er hetzelfde."

Het vinden van de juiste vorm en samenstelling van het boek was een proces van afwegingen. Tuinder: "De verschillende cartoons zo maar achter elkaar zetten, dat was geen optie. Binnen *De Groene Amsterdammer* functioneerden ze in een context: van het blad zelf en van de andere bijdragen. Om diezelfde spanning en site-specific relevantie terug te krijgen, moesten de tekeningen zich gaan verhouden tot de vorm en het wezen van het boek. En ontstond vanzelf ook nieuw werk."

(schetsen voor Het Stipte Wolkje)

Daarom bijvoorbeeld wordt halverwege het boek de vouw van het boek zelf ter discussie gesteld, en wordt in een cartooneske making-of (“Hoe geloofwaardig is de hedendaagse cartoon, en is dat een probleem?”) de tekenaar Dick Tuinder ondervraagd door een eend. Dit figureren in eigen werk lijkt een terugkerend gegeven in het oeuvre van deze allround kunstenaar. Ook in zijn eerste speelfilm *Winterland* (<https://vimeo.com/286679308>) speelde Tuinder een opvallende rol als de regisseur van de film. Zelf verklaart hij die aanwezigheid in eigen werk als een instrument om het maakproces zichtbaar te maken; een illusie te doorbreken om een nieuwe –bewuste– illusie te creëren. Bij doorvragen blijkt dit formeel artistieke standpunt sterk verbonden met een politiek engagement. Een engagement dat zich niet verhoudt tot politieke stromingen of de zogenaamde actualiteit, maar tot de werkelijkheid zelf en het spul waarvan die werkelijkheid gemaakt is: materie.

“Zonder stok en vuistbijl hadden we hier niet gezeten.

Tuinder: “Dingen maken dat is, *for lack of a better word*, iets heiligs. Het stemt je zowel nederig als euforisch. Het belang van de relatie tussen de mensheid en de materie wordt naar mijn idee enorm onderschat. Onze omgang met materie maakt wie we zijn. Zowel fysiek als geestelijk. Zonder stok en vuistbijl hadden we hier niet gezeten. Maar van steeds meer producten om ons heen worden het maakproces en de materie zelf aan het zicht en het begrip onttrokken. Van een puntenslijper kan ik bedenken hoe die gemaakt wordt. Van een mobiele telefoon niet. Die vervreemding van de materie en het maken zelf vind ik zowel alarmerend als inspirerend. Het is essentieel voor kunst, of dat nou een schilderij, een film of een cartoon is, dat je kan zien dat het gemaakt werd. Ik zie die alertheid ook bij een jongere generatie, die zich bedrogen voelt door de beklemmende eindeloosheid van de nieuwe media, en die terugkeren naar een vorm van schaarste en een zintuiglijke relatie met het tastbare. De vraag is tenslotte van wie de werkelijkheid is: van de menselijke geest of van de nieuwstrend van de dag?”

“En welke rol speelt deze uitgave van **Het Stipte Wolkje** naar jouw mening in dat gevecht om de werkelijkheid?”

“Ik zie **Het Stipte Wolkje** vooral als een pamflet in pak ‘m beet 150 tekeningen. Een pamflet dat de kijker bevrijdt. De gedachten in een andere stand zet. Onze vervuilde blik op de werkelijkheid reinigt. En dat met behulp van de meest eenvoudige, meest stilstaande, en dus meest duurzame middelen. Een pamflet dat oproept tot de eenheid en verbroedering van mens, dier en stripfiguur.”

Tanja Bazel, januari 2019

Het Stipte Wolkje door Dick Tuinder

128 pagina's, 240 x 165 mm (liggend), hardcover, gebonden.

ISBN 978-90-816161-2-6

Bestellen via [dicktuinder.com](http://www.dicktuinder.com) (<http://www.dicktuinder.com>) of [bol.com](https://www.bol.com) (<https://www.bol.com/nl/p/het-stipte-wolkje/9200000101484758/>)

€ 19,- (inclusief verzendkosten binnen Nederland en België)

N.B. Verzending van Het Stipte Wolkje start vanaf 8 februari. Bestellingen kunnen wel reeds geplaatst worden.

Uitgeverij Silent Woods is onderdeel van Silent Woods Industries en is een initiatief van Dick Tuinder en Peter Mertens.

Vragen? Mail: tanja.bazel@dicktuinder.com (<mailto:tanja@dicktuinder.com>)

CONTACT

Silent Woods Industries KvK 34366214 Hoofdvestiging Treeftsteeg 10 Amsterdam <http://www.dicktuinder.com> email